

Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право
УДК 343.851:342.9

Доценко Олександр Сергійович

*кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри публічного управління та адміністрування*

Національна академія внутрішніх справ

Доценко Александр Сергеевич

*кандидат юридических наук, доцент,
профессор кафедры публичного управления и администрирования*

Национальная академия внутренних дел

Dotsenko Oleksandr

*Candidate of Legal Sciences, Associate Professor,
Professor of Public Management and Administration
National Academy of internal Affairs*

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ З ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИЙ
ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ
ОБЕСПЕЧЕНИЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ИЗ ПРОТИВОДЕЙСТВИЯ
ОРГАНИЗОВАННОЙ ПРЕСТУПНОСТИ В УКРАИНЕ
ENSURING INTERACTION WITH THE FIGHT AGAINST ORGANIZED
CRIME IN UKRAINE**

Анотація. У статті розглянуто окремі проблеми забезпечення взаємодії з протидії організованих злочинності в Україні. Враховуючи, що поняття «взаємодія» використовується у різних галузях науки, але однозначного розуміння щодо його змісту немає, у статті розглянуто філософське, військове, управлінське, кібернетичне, кримінально-процесуальне, криміналістичне і оперативно-розшукове значення «взаємодії».

Визначено окремі причини неналежної взаємодії з протидії організованій злочинності.

Зазначено, що на законодавчому рівні - Законі України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» визначено багато суб'єктів, які приймають участь у протидії організованій злочинності, але не визначено суб'єкта, який би ніс відповідальність за організацію протидії і стан організованої злочинності. Наявні суб'єкти у великій мірі дублюють один одного, що вимагає вжиття заходів з розмежування їх компетенції і забезпечення між ними чіткої взаємодії.

Визначено ознаки, на яких повинна базуватися взаємодія з протидії організованій злочинності.

Наведено власне визначення «взаємодії» під якою розуміється діяльність двох і більше взаємодіючих суб'єктів, які відповідно до нормативно-правових актів (компетенції і повноважень), як правило на добровільній основі, взаємно доповнюючи один одного, використовуючи наявні у їх розпорядженні сили і засоби, створюють умови або проводять узгоджені заходи для успішного функціонування всієї системи в цілому або вирішення нею окремо визначених завдань.

Підкреслено, що сьогодні, частіше за все, взаємодія відбувається по конкретним кримінальним провадженням між працівниками досудового розслідування і оперативними підрозділами. Така взаємодія сьогодні є найбільш урегульованою нормативно-правовими актами.

Розглянуто форми взаємодії спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю з іншими державними органами.

Зроблено висновок, що протидія цьому явищу потребує особливої уваги усіх органів державної влади, місцевого самоврядування, а не лише правоохоронних органів. Взаємодія суб'єктів протидії організованій злочинності повинна відбуватися на загальнодержавному рівні, а не тільки

на відомчому чи з органами прокуратури у процесі здійснення процесуального керівництва та нагляду за оперативно-розшуковою діяльністю.

Відсутність належної взаємодії на загальнодержавному рівні усіх суб'єктів протидії організованій злочинності доводить необхідність підготовки та прийняття концепції з протидії організованій злочинності.

Ключові слова: взаємодія, протидія організованій злочинності, суб'єкти протидії.

Аннотація. В статье рассмотрены отдельные проблемы обеспечения взаимодействия по противодействию организованной преступности в Украине. Учитывая, что понятие «взаимодействие» используется в различных областях науки, но однозначного понимания относительно его смысла нет, в статье рассмотрены философское, военное, управленческое, кибернетическое, уголовно-процессуальное, криминалистическое и оперативно-розыскное значение «взаимодействия».

Определены отдельные причины ненадлежащего взаимодействия по противодействию организованной преступности.

Отмечено, что на законодательном уровне - Законе Украины «Об организационно-правовых основах борьбы с организованной преступностью» определено многие субъекты, участвующие в противодействии организованной преступности, но не определен субъект, который бы нес ответственность за организацию противодействия и состояние организованной преступности. Имеющиеся субъекты в большой степени дублируют друг друга, что требует принятия мер по разграничению их компетенции и обеспечения между ними четкого взаимодействия.

Определены признаки, на которых должна базироваться взаимодействие по противодействию организованной преступности.

Приведены собственное определение «взаимодействия» под которой понимается деятельность двух и более взаимодействующих субъектов, в соответствии с нормативно-правовых актов (компетенции и полномочий), как правило, на добровольной основе, взаимно дополняя друг друга, используя имеющиеся в их распоряжении силы и средства, создают условия или проводят согласованные меры для успешного функционирования всей системы в целом или решения ею отдельно определенных задач.

Подчеркнуто, что сегодня, чаще всего, взаимодействие происходит по конкретным уголовным производством между работниками досудебного расследования и оперативными подразделениями. Такое взаимодействие сегодня является наиболее урегулированной нормативно-правовыми актами.

Рассмотрены формы взаимодействия специальных подразделений по борьбе с организованной преступностью с другими государственными органами.

Сделан вывод, что противодействие этому явлению требует особого внимания всех органов государственной власти, местного самоуправления, а не только правоохранительных органов. Взаимодействие субъектов противодействия организованной преступности должна происходить на общегосударственном уровне, а не только на ведомственном или с органами прокуратуры в процессе осуществления процессуального руководства и надзора за оперативно-розыскной деятельностью.

Отсутствие должного взаимодействия на общегосударственном уровне всех субъектов противодействия организованной преступности доказывает необходимость подготовки и принятия концепции по противодействию организованной преступности.

Ключевые слова: *взаимодействие, противодействие организованной преступности, субъекты противодействия.*

Summary. *The article deals with some problems of interaction with the fight against organized crime in Ukraine. Given that the concept of "interaction" is used*

in various fields of science, but there is no clear understanding of its content, the article deals with the philosophical, military, managerial, cybernetic, criminal-procedural, criminalistic and operational-investigative meaning of "interaction".

Specific causes of maladministration in combating organized crime have been identified.

It is noted that at the legislative level - the Law of Ukraine "On the Organizational and Legal Basis of Combating Organized Crime" identified many actors involved in the fight against organized crime, but did not identify the entity that would be responsible for the organization of counteraction and the state of organized crime. Existing entities largely duplicate each other, which requires measures to be taken to differentiate between their competence and to ensure clear interaction between them.

The signs on which interaction with the fight against organized crime should be based.

The own definition of "interaction" is understood, which refers to the activities of two or more interacting entities, which, as a rule, are, on a voluntary basis, complementary to one another, using the powers available to them, in accordance with regulations and the means that create the conditions or undertake concerted action for the successful functioning of the whole system as a whole or for the solution of its specific tasks.

It is emphasized that today, most often, the interaction takes place on specific criminal proceedings between pre-trial investigators and operational units. Such interaction today is the most regulated legal act.

Forms of interaction of special units for combating organized crime with other state bodies are considered.

It is concluded that counteraction to this phenomenon requires special attention of all public authorities, local self-government, and not only law enforcement agencies. The interaction of the subjects of combating organized crime should take place at the national level, and not only at the departmental or

with the prosecutor's office in the process of conducting procedural guidance and oversight of operational and search activities.

The lack of proper national-level interaction of all actors in the fight against organized crime demonstrates the need to prepare and adopt a concept on combating organized crime.

Key words: *interaction, counteraction to organized crime, subjects of counteraction.*

Постановка проблеми. Необхідність взаємодії будь-якого елемента системи суб'єктів протидії організованій злочинності між собою та з іншими суб'єктами часто виникає тоді, коли вони мають різні можливості застосування сил і засобів з метою досягнення спільної цілі і виконання завдання по протидії організованій злочинності. Але, якщо зміст і характер внутрішньої взаємодії більш-менш зрозумілі, і епізодично урегульовані нормативно-правовими актами, то взаємодія, що здійснюється за межами системи, різко відрізняється і поки що недостатньо досліджена.

Стан дослідження. У юридичній літературі взаємодії приділено певну увагу. Ці питання знайшли своє відображення у наукових працях: В. Б. Авер'янова, О. Ф. Андрійко, О. М. Бандурки, І. І. Басецького, Ю. П. Битяка, В. В. Богуцького, І. П. Голосніченка, С. М. Гусарова, В. В. Зуя, Ю. Ф. Іванова, Л. В. Коваля, О. В. Кузьменко, В. І. Курило, Є. В. Курінного, В. І. Литвиненка, Д. Й. Никифорчука, О. П. Рябченко та ін.

Окремі питання щодо взаємодії суб'єктів протидії організованій злочинності знайшли своє відображення у наукових працях В. Л. Грохольського, О. О. Дульського, М. В. Корнієнка, О. М. Литвинова, Н. Є. Міняйла, Т. М. Міщенко, М. І. Мельника, Є. В. Невмержицького, Г. П. Пожидаєва, О. Ю. Шостко та ін. Але й досі, серед науковців і практиків немає єдиного підходу щодо здійснення взаємодії з протидії організованій злочинності, нормативно-правового регулювання цих питань та ін.

Метою статті є вивчення і аналіз стану забезпечення взаємодії з протидії організованих злочинності та надання рекомендацій по удосконаленню такої діяльності.

Виклад основного матеріалу. Щодо поняття «взаємодія», то в науковій літературі цьому присвячено чимало праць, але однозначного розуміння щодо його змісту немає. У філософському енциклопедичному словнику «взаємодія» визначається як категорія-принцип, що відображає процеси впливу різних об'єктів один на одного, їх взаємну обумовленість, зміни стану, а також породження одного об'єкта іншим [1, с. 81]. У військовій термінології суть взаємодії розглядається як спільні за метою, завданням, місцем, часом і способом виконання дії для досягнення мети операції. Характерно, що у військовій науці взаємодія трактується як об'єднання в одне ціле процесів планування, прийняття рішення і ведення військових дій [2, с. 213]. З точки зору соціального управління, а також кібернетики, взаємодія - це одна з форм спрямованого впливу для досягнення конкретної мети, а також процесу обміну інформацією [2, с. 213]. У галузі кримінального процесу, криміналістики і оперативно-розшукової діяльності взаємодія слідчого і оперативного працівника визначається як погоджені щодо мети, місця і часу спільні процесуальні та оперативно-розшукові заходи (дії) [3, с. 13].

Багатоаспектність дослідження питань взаємодії створює ілюзію про начебто зрозумілість вирішення цих питань. Водночас, проблеми забезпечення взаємодії з протидії організованих злочинності протягом багатьох років залишаються не вирішеними. Про це свідчать як результати протидії організованих злочинності, так і матеріали рішень РНБО, МВС, Генеральної прокуратури та ін. Причин, на наш погляд, є декілька:

1. Недостатнє наукове дослідження і розробка методики забезпечення взаємодії з протидії організованих злочинності [2, с. 213].
2. Взаємодія тільки на рівні виконавців заходів з протидії

організованій злочинності бажаного результату не принесла і не принесе. Сучасний стан організованої злочинності потребує комплексного підходу до вирішення цих питань: наукового обґрунтування вирішення цих питань; законодавчого закріплення форм і методів взаємодії суб'єктів протидії організованій злочинності як між собою, так і з іншими державними і не державними установами, організаціями, громадськістю тощо.

3. Організація діяльності з протидії організованій злочинності носить не конкретний характер і є надто громіздкою. В Законі України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» [4] визначено багато суб'єктів, які приймають участь у протидії організованій злочинності, але немає жодного суб'єкта, який би ніс відповідальність за організацію такої протидії і стан організованої злочинності, як в цілому в державі, так і окремих її регіонах. Численні суб'єкти у великій мірі дублюють один одного. Такий стан справ вимагає вжиття низки заходів з розмежування компетенції суб'єктів протидії організованій злочинності і забезпечення між ними чіткої взаємодії, а не конкуренції, що має місце сьогодні.

Аналіз думок науковців щодо змісту взаємодії дає можливість виділити певні ознаки, на яких повинна базуватися взаємодія з протидії організованій злочинності: а) нормативно-правова регламентація такої взаємодії; б) участь двох та більше суб'єктів; в) спільна мета щодо протидії організованій злочинності; г) погодження дій взаємодіючих суб'єктів щодо мети отримання результатів під час взаємодії, а при необхідності: погодження часу, місця, характеру та інших питань з проведення заходів; д) забезпечення комплексного використання сил, засобів і методів для отримання позитивного результату.

Слід відмітити, що серед науковців є неоднозначні підходи щодо розуміння взаємодії. Але, на наш погляд, взаємодія – це діяльність двох і більше взаємодіючих суб'єктів, які відповідно до нормативно-правових актів (компетенції і повноважень), як правило на добровільній основі, взаємно

доповнюючи один одного, використовуючи наявні у їх розпорядженні сили і засоби, створюють умови або проводять узгоджені заходи для успішного функціонування всієї системи в цілому або вирішення нею окремо визначених завдань. Сьогодні, частіше за все, така взаємодія відбувається по конкретним кримінальним провадженням між працівниками досудового розслідування і оперативними підрозділами. Така взаємодія сьогодні є найбільш урегульованою нормативно-правовими актами.

Відповідно до КПК України [5], головним суб'єктом взаємодії з оперативними підрозділами під час досудового розслідування відносно організованих злочинних груп виступає слідчий, який відповідно до підп. 3 п. 2 ст. 40 КПК України має право доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам.

Особливості організації взаємодії при досудовому розслідуванні кримінальних правопорушень, учинених членами організованих груп та злочинних організацій визначено також в главі XIII Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні, затвердженій наказом МВС України від 07.07.2017 р. №575 [6].

Посадова особа органу, підрозділу поліції, до функціональних обов'язків якої відповідно до вимог ч. 2 ст. 16 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» входить здійснення взаємодії у питаннях боротьби з організованою злочинністю: 1) є відповідальною за своєчасний обмін інформацією між оперативним підрозділом і слідчим, який здійснює досудове розслідування кримінальних правопорушень, вчинених ОЗУ, про наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню; 2) запроваджує дієву систему контролю, яка дасть

зможу оцінити об'єктивність обліку ОЗУ, відслідковувати стан виявлення та знешкодження кожної такої групи чи організації з часу отримання первинної інформації про її діяльність до направлення матеріалів кримінального провадження щодо їх організаторів та учасників до суду та прийняття судом остаточного рішення.

Керівники органів та підрозділів поліції і органів досудового розслідування є відповідальними за належну організацію взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами поліції в запобіганні, виявленні й розслідуванні кримінальних правопорушень [6].

У розділі 5 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» [4] передбачено взаємодію спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю та інших державних органів. Але слід відмітити, що до спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю сьогодні відносяться тільки спеціальні підрозділи по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю СБУ. Тому можна сказати, що цим законом передбачено взаємодію спеціальних підрозділів по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю СБУ та інших державних органів, що звичайно не вирішує наявних проблем у цьому напрямі.

Статтею 16 зазначеного Закону передбачена взаємодія органів прокуратури, Національної поліції, СБУ у питаннях боротьби з організованою злочинністю, а саме:

1. З метою забезпечення взаємодії органів прокуратури, Національної поліції і СБУ у штатних розписах центральних апаратів зазначених органів передбачаються посади осіб, до функціональних обов'язків яких входить здійснення взаємодії у питаннях боротьби з організованою злочинністю.

2. В Автономній Республіці Крим, областях і містах, у відповідних органах прокуратури, Національної поліції і СБУ функції щодо забезпечення

взаємодії покладаються на прокурорів, які здійснюють нагляд за виконанням законів спеціальними підрозділами Служби безпеки України по боротьбі з організованою злочинністю, на керівників спеціальних підрозділів та відповідальних працівників територіальних органів прокуратури, Національної поліції та Служби безпеки України.

3. Обмін оперативною інформацією між спеціальними підрозділами по боротьбі з організованою злочинністю СБУ та підрозділами органів Національної поліції щодо спільних заходів здійснюється за письмовим розпорядженням керівників відповідних підрозділів.

4. Умови і порядок обміну інформацією між спеціальними підрозділами СБУ та підрозділами органів Національної поліції регулюються спільними нормативними актами МВС України і СБУ.

5. Передача оперативної інформації спеціальними підрозділами по боротьбі з організованою злочинністю територіальним органам Національної поліції і СБУ допускається тільки за згодою і за письмовим розпорядженням керівника відповідного спеціального підрозділу.

6. Територіальні органи Національної поліції і СБУ (у межах відомств) зобов'язані передавати відповідним спеціальним підрозділам оперативну інформацію, документи та інші матеріали, пов'язані з організованою злочинністю, а також кримінальні провадження через відповідного прокурора на письмову вимогу спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю.

Керівники територіальних органів Національної поліції, СБУ забезпечують взаємодію із спеціальними підрозділами по боротьбі з організованою злочинністю і сприяють виконанню поставлених перед спеціальними підрозділами завдань [4].

Взаємодія спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю СБУ з іншими державними органами передбачає:

1. У сфері боротьби з організованою злочинністю Головне управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки України взаємодіє з підрозділами органів Національної поліції, Національним банком України, Міністерством фінансів України, Міністерством зовнішніх економічних зв'язків України, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, Фондом державного майна України, Антимонопольним комітетом України, спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у справах охорони державного кордону України та іншими міністерствами і відомствами.

2. Для забезпечення взаємодії за рахунок штатної чисельності Головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки України або в межах установленної чисельності апарату міністерств, інших центральних органів виконавчої влади за поданням керівника Головного управління Служби безпеки України можуть вводитися посади помічників керівників відповідних міністерств, інших центральних органів виконавчої влади з питань взаємодії в боротьбі з організованою злочинністю.

3. Посади, зазначені у пункті 2 цієї статті, комплектуються, як правило, з числа співробітників Служби безпеки України, які мають досвід відповідної роботи. Призначення на посаду і звільнення з неї проводиться керівниками зазначених міністерств, інших центральних органів виконавчої влади за погодженням з керівником Головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки України (ст. 17) [4].

Державні органи: Національний банк України, Антимонопольний комітет, Фонд державного майна, Державна податкова служба, Державна контрольно-ревізійна служба, митні органи України, а також інші державні органи, що мають право контролю за дотриманням організаціями і

громадянами законодавства України, з метою боротьби з організованою злочинністю зобов'язані: а) під час здійснення у межах своєї компетенції контрольних функцій з'ясувати неправомірні дії організацій і громадян, що можуть свідчити про злочинну діяльність або створювати умови для такої діяльності; б) передавати відповідним спеціальним органам по боротьбі з організованою злочинністю одержувані при здійсненні контрольних функцій і аналізі інформації, що надходить, відомості, що можуть свідчити про організовану злочинну діяльність та використовуватися для виявлення, припинення і попередження такої діяльності; в) за дорученням спеціальних органів по боротьбі з організованою злочинністю проводити у межах своєї компетенції ревізії, перевірки та інші дії щодо контролю за дотриманням законодавства України організаціями і громадянами; г) розробляти пропозиції щодо вдосконалення законодавства, спрямовані на усунення умов, що сприяють злочинній діяльності; д) здійснювати інші заходи, передбачені цим Законом та іншими актами законодавства (ст. 18) [4].

Органи доходів і зборів зобов'язані: а) забезпечувати виявлення порушень законодавства про податки, збори, платежі та негайно повідомляти про це відповідні спеціальні підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю; б) за дорученням спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю проводити перевірку своєчасності надання і достовірності документів, пов'язаних з обчисленням сум платежів до бюджету, одержувати документи про платежі, що підлягають оплаті, та ті, що фактично надійшли в бюджет, здійснювати з цією метою входження в інформаційну систему, зв'язану з підприємництвом; в) негайно повідомляти про всі випадки перереєстрації підприємства у зв'язку із зміною власника спеціальні підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю; г) надавати необхідну допомогу при проведенні оперативно-розшукових заходів у зоні митного контролю; ґ) за дорученням спеціальних органів по боротьбі з організованою злочинністю проводити перевірку законності дій організацій

і громадян, пов'язаних з переміщенням предметів і речовин через митний кордон, та здійснювати спільно з Національним банком України комплексний контроль за їх валютними операціями; д) за дорученням спеціальних органів по боротьбі з організованою злочинністю забезпечувати контрольовані поставки наркотичних і психотропних засобів, а також зброї та інших предметів, що використовуються організованими злочинними групами й угрупованнями з метою контрабанди (ст. 18) [4].

Національний банк України з метою реалізації державної політики в сфері боротьби з організованою злочинністю зобов'язаний: а) забезпечувати виявлення порушень законодавства з боку комерційних банків та інших підконтрольних Національному банку України підприємств, установ, організацій, які створюють умови для організованої злочинної діяльності, і притягнення винних до відповідальності; б) встановлювати обсяги і форми звітності, яка подається Національному банку України, необхідні для виявлення організованої злочинної діяльності та умов, що їй сприяють; г) попередньо інформувати спеціальні підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю про великомасштабні операції фізичних осіб (у розмірі понад сто мінімальних заробітних плат) чи юридичних осіб (у розмірі понад п'ять тисяч мінімальних заробітних плат), здійснені одноразово або протягом 30 діб; д) за рішенням слідчого судді, суду припиняти фінансування та операції з рахунків клієнтів (ст. 18) [4].

Державна прикордонна служба України сприяє спеціальним підрозділам СБУ і підрозділам органів Національної поліції у виявленні, припиненні та попередженні організованої злочинної діяльності, затриманні та притягненні до відповідальності її учасників. З цією метою ДПС України за дорученням спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю СБУ та підрозділів органів Національної поліції та за наявності підстав, передбачених законами України, зобов'язана: а) проводити перевірку і тимчасове вилучення документів у конкретних осіб, які прямують

через державний кордон України; б) не пропускати окремих осіб через державний кордон, здійснювати їх затримання в порядку, встановленому законом; в) оглядати конкретні транспортні засоби і майно, що прямують через державний кордон України, і вилучати виявлені при цьому предмети та речовини, заборонені до вивезення і ввезення в Україну, та предмети контрабанди; г) здійснювати дії щодо контролю і затримання українських та іноземних невійськових суден (ст. 18) [4].

У ч. 1 ст. 11 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» [7] також визначено, що органи державної влади, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності зобов'язані сприяти оперативним підрозділам у вирішенні завдань оперативно-розшукової діяльності, що безумовно має пряме відношення до протидії організованій злочинності.

Висновки. Враховуючи високий рівень суспільної небезпеки організованої злочинності, протидія цьому явищу потребує особливої уваги усіх органів державної влади, місцевого самоврядування, а не лише правоохоронних органів. Взаємодія суб'єктів протидії організованій злочинності повинна відбуватися на загальнодержавному рівні, а не тільки на відомчому чи з органами прокуратури у процесі здійснення процесуального керівництва та нагляду за оперативно-розшуковою діяльністю. Відсутність належної взаємодії на загальнодержавному рівні усіх суб'єктів протидії організованій злочинності, включаючи й громадські формування та окремих громадян доводить необхідність підготовки та прийняття концепції з протидії організованій злочинності, яка б охоплювала широке коло питань пов'язаних із протидією цьому явищу та передбачала б вироблення відповідної державної політики щодо впровадження комплексу адекватних адміністративно-правових, запобіжних та правоохоронних заходів протидії організованій злочинності, а також визначення суб'єкта координації та удосконалення правового регулювання координації і взаємодії у цій сфері.

Література

1. Философский энциклопедический словарь. М.: Советская энциклопедия, 1983. 840 с.
2. Грохольський В. Л. Організаційно-правові засади управління спеціальними підрозділами МВС України по боротьбі з організованою злочинністю : монографія / за заг. ред. О. М. Бандурки. Харків: Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2003. 312 с.
3. Гевко В. В. Використання непроцесуальної інформації під час доказування у стадії попереднього розслідування: автореф. дис. ...канд. юрид. наук: 12.00.09 / Укр. акад. внутр. справ. Київ, 1996. 20 с.
4. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю : Закон України № 3341-ХІІ від 30.06.1993 р. // Відомості Верховної Ради України. 1993. № 35. Ст. 358.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2013. № 9-10, № 11-12, № 13. Ст. 88 (із змінами).
6. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: затв. наказом МВС України № 575 від 07.07 2017 р.
7. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 р. № 2135-ХІІ // Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1992. № 22. Ст. 303 (із змінами).
8. Курило В.И., Самохин А.В. Коррупция как закономерный результат создания правовых предпосылок (условий) // Australian Journal of Education and Science. Sydney University Press. №1(17), January-June, 2016. P. 280-288.

References

1. Filosofskij enciklopedicheskij slovar'. M.: Sovetskaya enciklopediya, 1983. 840 s.
2. Hrokholskyi V. L. Orhanizatsiino-pravovi zasady upravlinnia spetsialnymy pidrozdilamy MVS Ukrainy po borotbi z orhanizovanoi zlochynnistiu : monohrafiia / za zah. red. O. M. Bandurky. Kharkiv: Vyd-vo Nats. un-tu vnutr. sprav, 2003. 312 s.
3. Hevko V. V. Vykorystannia neprotsesualnoi informatsii pid chas dokazuvannia u stadii poperednoho rozsliduvannia: avtoref. dys. ...kand. yuryd. nauk: 12.00.09 / Ukr. akad. vnutr. sprav. Kyiv, 1996. 20 s.
4. Pro orhanizatsiino-pravovi osnovy borotby z orhanizovanoi zlochynnistiu : Zakon Ukrainy № 3341-XII vid 30.06.1993 r. // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 1993. № 35. St. 358.
5. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR). 2013. № 9-10, № 11-12, № 13. St. 88 (iz zminamy).
6. Instruktsiia z orhanizatsii vzaiemodii orhaniv dosudovoho rozsliduvannia z inshymy orhanamy ta pidrozdilamy Natsionalnoi politsii Ukrainy v zapobihanni kryminalnym pravoporushenniam, yikh vyjavlenni ta rozsliduvanni: zatv. nakazam MVS Ukrainy № 575 vid 07.07 2017 r.
7. Pro operatyvno-rozshukovu diialnist: Zakon Ukrainy vid 18.02.1992 r. № 2135-XII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR). 1992. № 22. St. 303 (iz zminamy).
8. Kurylo V.Y., Samokhyn A.V. Korruptsiya kak zakonomernyyi rezultat sozdaniya pravovykh predposyllok (uslovyi) // Australian Journal of Education and Science. Sydney University Press. №1(17), January-June, 2016. P. 280-288.